

ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ.

15) "Εμπ. Κεφαλή Αφροδίτης ἀντωπός, τοὺς ὄμους μεθ' ἴματίου, μετὰ περιθεράίου καὶ ἐνωτίων. Φέρει στέφανον κεκοσμημένον δι: ἀνθεμίων καὶ στέφανον ἐκ μερσίνης.

"Οπ. Ἀετὸς ἰστάμενος πρὸς τὰ ἀριστερά, ἔμπροσθεν βότρυς καὶ δύο φύλλα. Χρυσοῦν.

16) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλή, πρὸς τὰ ἀριστερά, ἀνευ τοῦ στεφάνου τοῦ ἐκ μυρσίνης τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ ἐκ σφαιριδίων.

"Οπ. Περιστερά, πρὸς τὰ δεξιά. Τπεράνω ἀστράγαλος, ὑποκάτω ΠΑΦΙ. Ἀργυροῦν.

17) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλή μετὰ στεφάνου περὶ τὴν στεφάνην, κεκοσμημένην δι: ἀνθεμίων. ἔτι περιθεράιον καὶ ἐνωτία. ὅπισθεν: Π(άρου) ΒΑ (σιλέως).

"Οπ. Ἀπόλλων Ἄλατης καθίμενος, πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐπὶ ὄμφαλοῦ, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ βέλος, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ τόξον. ἔμπροσθεν αὐτοῦ κλάδος δάφνης, ἔτι: ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ ΠΑΦΙΩΝ. Ἀργυροῦν.

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΦΟΥ

18) "Εμπ. Κεφαλή Αφροδίτης ἐστραμμένη πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα πλουσίως κεκοσμημένον διάδημα, ἐνωτία καὶ περιθεράιον.

"Οπ. Περιστερά ἀναπαυομένη καὶ ἐστραμμένη πρὸς τὰ ἀριστερά κατωθεν αὐτῆς: ΠΑΦΙ καὶ ἀνωθεν ἐντὸς ἐμβαθεῖος ἀστράγαλος. Ἀργυροῦν.

19) "Εμπ. Λέοντος στόμα γαῖνον πρὸς τὰ δεξιά, ἀνευ ἐπιγραφῆς.

"Οπ. Κεφαλή ταύρου πρὸς τὰ δεξιά. ὑπεράνω: πα. πι.=Παρθίων. Ἀργυροῦν.

ΤΑ ΣΟΛΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΚΥΠΡΟΥ.

1) "Εμπ. Κεφαλή λέοντος πρὸς τὰ δεξιά, τὸ στόμα κεχηνός, μέρος τοῦ λαιμοῦ ἐσχηματισμένον διὰ σειρᾶς σφαιριδίων μεταξὺ δύο γραμμῶν.

"Οπ. Κεφαλή Μεδούσης ἀντωπός ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ. ὑποκάτω: πα. α.=βα(σιλέως) Α(ριστοκύπρου). Ἀργυροῦν.

ΦΙΛΟΚΥΠΡΟΥ.

2) "Εμπ. Κεφαλή ταύρου. ὑπεράνω: πα. πι.=βα(σιλέως) Φ(ιλοκύπρου). Ἀργυροῦν.

ΣΤΑΣΙΚΡΑΤΟΥΣ.

3) "Εμπ. Κεφαλή Παλλαδίος πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα τὸ ἀττικὸν κράνος μετὰ λόφου.

"Οπ. Ταῦρος βαδίζων πρὸς τὰ δεξιά. ὑπεράνω: βα. σι.=Στα Χρυσοῦν.

4) "Εμπ. Κεφαλή Παλλαδίος πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα τὸ ἀττικὸν κράνος μετὰ λόφου, περιθεράιον καὶ ἐνωτία.

"Οπ. Τὸ ἔμπροσθεν μέρος ταύρου κοιμωμένου, πρὸς τὰ ἀριστερά. ἔμπροσθεν: Σ. Χαλκοῦν.

5) "Εμπ. Ἐτερον ὅμοιον, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ σχεδὸν ἀπετρίθη. Χαλκοῦν. Πιλανῶς ἀνήκουσι ταῦτα εἰς τὸν Στασικράτη τὸν βασιλέα τῶν Σόλων.

ΕΥΝΟΣΤΟΥ Α'.

6) "Εμπ. Κεφαλή λέοντος πρὸς τὰ ἀριστερά.

"Οπ. Τὸ σύμβολον τοῦ μεταξὺ δύο κλάδων μυρσίνης, ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ περιπεφραγμένῳ ὑπὸ γραμμῶν. Πρὸς τὰ δεξιά: πα.=βα, ὑποκάτω: Ε=Εύνοστου. Ἀργυροῦν.

7) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλή.

"Οπ. Κεφαλή ταύρου πρὸς τὰ δεξιά, ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ περιπεφραγμένῳ ὑπὸ σφαιριδίων. ἔμπροσθεν: πα. ε.=βα(σιλέως) Ε(ύνοστου). Ἀργυροῦν.

ΕΥΝΟΣΤΟΥ Β'.

8) "Εμπ. Κεφαλή Απόλλωνος δαφνηφόρος πρὸς τὰ ἀριστερά, τοὺς ὄμους μεθ' ἴματίου καὶ ὅπισθεν: ΕΓ(νοστος).

"Οπ. Κεφαλή Αφροδίτης πρὸς τὰ δεξιά μετὰ ἐνωτίων, τοὺς ὄμους μεθ' ἴματίου: ΒΑ(σιλέως). Χρυσοῦν.

ΤΑ ΛΑΠΗΘΟΥ

ΠΡΑΞΙΠΠΟΥ

Κεφαλή Αφροδίτης μετὰ διαδήματος πρὸς τὰ ἀριστερά, μυρσίνη ἐστεμμένη καὶ φέρουσα καὶ ἐνωτία καὶ ὅπισθεν: Πραξιππος.

"Οπ. ΒΑ(σιλέως) μέγας κρατήρ δίωτος. Χαλκοῦν.

ΑΒΕΒΑΙΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

1) "Εμπ. Κεφαλή ταύρου πρὸς τὰ δεξιά.

"Οπ. Τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ λέοντος πρὸς τὰ δεξιά ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ ὑπεράνω: ρο.=Ρο. Ἀργυροῦν.

2) "Εμπ. Λέων παραμονεύων τὴν λείαν του πρὸς τὰ δεξιά.

"Οπ. Τὸ σύμβολον τοῦ ὅπισθεν τετραγώνῳ ἀνθέμιον ἐν ἑκάστη γωνίᾳ. Ἀργυροῦν.

3) "Εμπ. Ο αὐτὸς τύπος ἐν τῷ ἔξεργῳ Λ, ΚΟ ἢ ΓΟ τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. Ταῦρος κυρίσσων πρὸς τὰ ἀριστερά ὑποκάτω Λ· τὸ ὅλον ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ περιπεφραγμένῳ ὑπὸ σφαιριδίων. Ἀργυροῦν.

4) "Εμπ. Λέων κατακείμενος καὶ μυκώμενος ὑπεράνω ἀετὸς ἰστάμενος πρὸς τὰ δεξιά, ἐν τῷ ἔξεργῳ: λυ. σα. το. ρο.=Λυσά(ν)δρου

"Οπ. Λυ. σα. το. ρο.=Λυσά(ν)δρου. Ἀργυροῦν.

5) "Εμπ. Κύων ἢ λύκος πρὸς τὰ δεξιά, ἔνδιμον διὰ τοῦ ὅπισθεν ποδός, τὴν κεφαλὴν ἔχων ἐστραμμένην πρὸς τὰ ἀριστερά.

"Οπ. Ἀφροδίτη καθημένη ἐπὶ κριοῦ τρέχοντος πρὸς τὰ ἀριστερά καὶ οὕτινος αὐτὴ ἐναγκαλίζεται τὸν λαιμὸν διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός. ὑποκάτω: κυ. πο? Ἀργυροῦν.

6) "Εμπ. Δελφίς πρὸς τὰ δεξιά. ὑποκάτω: πο=Πο.

"Οπ. Οφθαλμὸς ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ. Ἀργυροῦν.

7) "Εμπ. Ερυτῆς πρὸς τὰ ἀριστερά ἔμπροσθεν: πα. σα. κα.=βασιλέως Σάκα?

"Οπ. Κεφαλὴ Διὸς Ἀμυρωνος πρὸς τὰ ἀριστερά. Ἀργυροῦν.

Δημοσιεύοντες οὖν ἐν συνόψει ἐν τῇ Ἐπιθεωρίᾳ τοῦ ιεροῦ Νεολόγου στὴν ἡμετέραν μελέτην περὶ τῶν πρώτων ἐν Κύριτου Νεολόγου στὴν ἡμετέραν μελέτην περὶ τῶν πρώτων ἐν Κύριπο τε τῶν Ἑλλήνων καὶ Φοινίκων ἡγεμόνων κοπέντων νομισμάτων χάριν τῆς προσαγωγῆς τῆς πενιχρᾶς ἡμῶν νομισματικῆς φιλοσογίας, διερίζομεν διμολογῆσαι διὰ τὸν τοῖς μέχρι νῦν νομισματικοῖς συγγράμμασι τῆς Κύρπου ὑπάρχουσι μόνον τῶν ἐπτὰ Κυπρίων βασιλέων τὰ νομίσματα.

Ἐν τῆς ἡμετέρας δὲ συλλογῆς ἀνέῳρον καὶ συνεπλήρωσα καὶ ἐτέρων βασιλείων νομίσματα, οἷον τῆς Ἀμαθούστου, τῆς Ταμασσοῦ καὶ τῆς Κυρηναίας. Ταῦτα πάντα ὡς ἔχοντα πολὺ τὸ διάφορον συνιστῶμεν εἰς τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἔγκριτους νομισματολόγους ἵνα ἀποφανθῶσι περὶ αὐτῶν.

ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

(Προϊόθετος τοῦ ἐν Πρεβέζῃ Αὐτοκρ. Ἐμποροδικείου).

ΤΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΙ ΜΕΤΕΩΡΑ.

Α'.

ΑΙΓΑΙΝΙΟΝ, ΣΤΑΓΟΙ, ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ, ΜΕΤΕΩΡΑ.

Πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τῶν Τρικκαλῶν μεταξὺ τῆς ἀρχαίας Αἰθικίας, Περραΐσσας καὶ Ἐστιαιώτιδος ἔκειτο τὸ ἀρχαῖον Αἰγίνιον οὐλής οὐρανὸς καὶ ἀπόρθητος, ὑπερασπιζόμενη μάλιστα ὑπὸ μικρᾶς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἡ θέσις τῆς πόλεως ταῦτης ἐγνώσθη ἐκ τινῶν ἐπιγραφῶν ἐντετειχισμένων ἐπὶ τῆς βρύσεως τοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου Προδρόμου τῆς νεωτέρας πόλεως Καλαμπάκας, πρὸς ἣν ἀνταποκρίνεται ἔκεινη. Ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ταῦταις, δημοσιεύεσσαις ὑπὸ τοῦ Αἴγινος, ἀναφέρεται διὰ δῆμος Αἰγαίνιου ηφαίστειος τιμάς εἰς τινας Ρωμαίους στρατηγούς ἐπὶ τῆς βασιλείας Σευθίου καὶ Καρακάλλα. Ἐν τῷ κατὰ τοῦ Αντιόχου, βασιλέως τῆς Συρίας, πολέμῳ δὲ Ἀμύνανδρος³ βασι-

λεὺς τῶν Ἀθαμάνων, σύμμαχος ὁν τοῦ Ἀντιόχου καὶ τῶν Αἰτωλῶν, κατέλαβε τὸ Αἴγινον, καὶ ὁ Φίλιππος ἀνεκτήσατο αὐτό⁴. Οἱ Δομίτιοι μετὰ ταχίστην πορείαν ἀπὸ τῆς Δυγχνέτιδος λίμνης μέχρι τοῦ Πίνδου αὐτῷ ήγινη μετὰ τοῦ Καίσαρος. Ἡ πόλις αὕτη, κειμένη ἐν τῇ διεκβολῇ τῶν δύο στενῶν Β. καὶ ΒΔ. καὶ ἐστραμμένη πρὸς τὴν Θεσσαλίαν, ὑπερέκειτο τῆς ἀνωτέρας κοιλάδος τοῦ Πηνειοῦ καὶ εἶχε μεγίστην σπουδαιότητα πρὸς κατάκτησιν τῆς Θεσσαλίας.

Κατὰ τὸν μέσον αἰώνα ἀναφένεται ἡ πόλις ὑπὲρ τὸ ὄνομα Σταγοὶ (στρόν ἀγίους = Σταγούς) κατέστη δὲ περίπουστος διὰ τοὺς ὅπερ αὐτὴν ὑψουμένους βράχους τῶν Μετεώρων καὶ διὰ τὰ ἐπί αὐτῶν κείμενα βιζαντινὰ μοναστήρια. Οἱ βράχοι οὗτοι, οὔτενες διεγείρουσι τὴν ἔκπληξιν καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν νεωτέρων, οὐδὲν λέγουσι τὸν ἀρχαίον. Ἡ σιωπὴ αὕτη τῶν ἀρχαίων ἔδωκεν εἰς τινας τῶν νεωτέρων ἀφορμὴν νὰ τοποθετήσωσιν αὐτῷ τὴν ἔρυμνήν καὶ κλωπακόσσαν Ἱθάμην, κειμένην, κατ' ἄλλους, παρὰ τὴν νῦν κώμην Φανάριον. Ἡ μεγαλοπρεπής καὶ ἀγρία τῶν Μετεώρων ὅψις μεταβάλλεται εἰς τερπνοτάτην καὶ μαγευτικωτάτην θέαν, ἥταν τις ἀνέλθη διὰ δικτυωτοῦ ἐπί αὐτῶν. Τὸ εύρος θεσσαλικὸν λεκανοπέδιον ἔκτείνεται ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ πρὸ τῶν ὄμμάτων τοῦ θεατοῦ· οἱ ποταμοί, αἱ πόλεις, τὰ χωρία καὶ τὰ ὄρη διαγράφονται ὡς ἐπὶ χάρτου· πρὸς Α. εἰς τὸ βάθος ἔκτείνεται τὸ εἰνοιστύπλλον Πήγαιον καὶ ἀμυνόρῶν διακρίνονται αἱ κορυφαὶ τῆς "Οθρυοῦς" πρὸς τὸ Β. καὶ ΒΔ. μέρος ὑψοῦνται οἱ μεγαλοπρεπεῖς ὄγκοι τῆς κωνοειδοῦς "Οσσης" καὶ τοῦ γηραιοῦ "Ολύμπου" καὶ πρὸς Δ. ἡ πολύκορυφος καὶ πολυσχιδῆς σειρὰ τῆς Πίνδου. Οἱ δὲ ἀργυροδίνης Πηνειός, περιβρέχων διὰ τῶν θείων αὐτοῦ ναυάτων τοὺς πρόποδας τῶν Μετεώρων καὶ τὴν ἑριθώλακα Θεσσαλίαν, φαίνεται ὡσεὶ ἄλιστος συνδέουσα τὰ δύο ταῦτα μεγαλοπροπῆ καὶ ἀξιοθέατα μέρη τῆς Θεσσαλίας, τὰ Μετέωρα καὶ τὰ Τέμπη. Τίς θυητός, ἐπισκεφθεὶς τὰς ὑψηλὰς καὶ ἀποκρύμνους κορυφὰς τῶν Μετεώρων, δὲν ἡσθάνθη ἀπεργίραπτον θαυμασμόν; Τίς, ἐπισκεφθεὶς τὰ ίερὰ Τέμπη, δὲν κατελήθη ὑπὲρ ἀκρατήτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ δὲν ἀνεμνήσθη τῆς Πηνείδος Δίφνης, τῆς ἐρασμίας κόρης τοῦ Πηνειοῦ, ήτις, φεύγουσα τὸν ἔρωτα τοῦ Ἀπόλλωνος, μετεμορφώθη εἰς διμώνυμον δένδρον, καὶ, ὡς ὁ Falmerayer, ὅπτις καίπερ κακοβούλως μυωπήσας περὶ τῆς γηνησιότητος τοῦ γεωτέρου Ἐλληνισμοῦ, δὲν ἡδουνήθη ὅμως νὰ κρατήσῃ τὸν ἐκ τῆς θέας τῶν Τεμπῶν καὶ τῶν Μετεώρων ἐνθουσιασμὸν αὐτῷ, καταλιπὼν τὸν ὕμην γλαφυρωτάτην περιγραφὴν αὐτῶν, νὰ μὴ δρέψῃ καὶ οὕτος, ὡς ἔκεινος, κλίδων δίφνης, φυλάττων αὐτὸν εἰς ἀνάμνησιν τῶν Τεμπῶν; Ἀπαντεῖς οἱ περιηγηταὶ ἐνὶ στόματι καὶ διαφόροις γλώσσαις καὶ λέξεσιν ἔκφράζουσι τὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτῶν, καὶ ἀνακράζουσιν ὅτι οὐδὲν ἔτερον μέρος τῆς ὑψηλού περιβάλλεται ὑπὸ τοσούτων φυσικῶν καλλονῶν καὶ μυθολογικῶν ἀναμνήσεων, ὡς ὡσεὶ περικαλλῆς Θεσσαλία.

Καὶ τὰ ἐπὶ τῶν Μετεώρων μοναστήρια; Τὰ μοναστήρια ταῦτα δίκην λευκῶν φωλεῶν ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν βράχων αἰωρούμενα, τίς δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ; Ὁποῖος ἀνθρώπινος νοῦς συνέλαβε τὸ τολμηρὸν τοῦτο σχέδιον τῆς ἀνεγέρσεως τῶν εὐαγῶν τούτων ἰδρυμάτων ἐν τῷ μέσῳ ἀκατοικήτων βράχων; Ὁποίας δὲ στιβάρα καὶ ἀνθρωπίνη γείρη ἔπηξεν αὐτὰ ἐκεῖ; Ὁ ἐλληνικὸς νοῦς, ὁ γνώστης οὗτος τοῦ καλοῦ, ἡδύνατο γέραση τοιαύτην τερπνοτάτην θέαν ἀνεκμετάλλευτον; Οὐγί: βεβαίως· καὶ ἵδιον τολμηροὶ μοναχοὶ ἀνέρχονται ἐπὶ τῶν βράχων τῶν Μετεώρων καὶ ἰδρύουσι μονάς, αἵτινες ἐν ὑμέραις πονηραῖς, δίκην προμαχόνων, ἔσωσαν τὴν θρησκείαν, τὴν γλώσσαν καὶ τὸν ἐθνισμὸν ὕμῶν, ἐμπνέουσαι, ὡς ἡ τοῦ "Ολύμπου" γλυκεῖα αἱρά, εἰς τοὺς κατοίκους τῆς θεσσαλίας πεδίσθεος τὸ αἰσθημα τῆς θρησκείας καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ.

Οἱ οἱ ἀρχαῖοι ὕμῶν πρόγονοι ἔθεντο ἐπὶ τῶν κορυφῶν τοῦ γηραιοῦ "Ολύμπου" τὴν κατοικίαν τῶν θεῶν αἰτῶν καὶ πρὸς αὐτὸν ἡτένιζον, αἵτινες καὶ κατὰ τὸν μέσον αἰώνα οἱ γριστικαὶ ὕμῶν πρόγονοι ἰδρυσαν ἐπὶ τῶν βράχων τῶν Μετεώρων εὐαγῆ ἰδρύματα τῆς θείας ὕμῶν θρησκείας, καὶ πρὸς αὐτὰ ἡτένιζον ἐν ὑμέραις πονηραῖς.

Περὶ τῶν Μετεώρων καὶ τῶν ἐπί αὐτῶν ίερῶν μονῶν πολλοὶ τῶντες ξένων καὶ τῶν ἱμετέρων πολλὴ ἔγραψαν· Ἡμαῖς δὲ ἀντὶ πάσης ἄλλης ἔξιστοργίσεως προκρίμασιν νὰ δημοσιεύσωμεν ἀδειούσιν εἰς τὸν πληρούμαντον τοῦ Μετεώρου αἰώνος ἀνευρεθὲν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς μονῆς τοῦ Μετεώρου ὑπὸ

τοῦ πολυμαθοῦς γαλάτου Ηευζεύ καὶ δημοσιευθὲν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ, τῷ ἐπιγραφομένῳ Mission dans la Macédoine (appendice), τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ καὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ηευζεύ διάγνιστοι τῶν παρ' ἡμῖν εὑμοιροῦσι καὶ σχεδὸν τοῖς πολλοῖς εἶναι ἐντελῶς ἀγνωστον.

B'.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΤΕΩΡΟΥ.

Γράμμα ιδιοτοικόν,

"Ως ἐν συνόψει συντεθέν, δηλοῦσιν περὶ τῆς Σκήτεως, ὅτι τέ ἐστι τῆς θεραγίας Θεοτόκου τῆς Δουπιζάνου καὶ Σταγῶν καὶ πῶς σήμερον λέγεται τοῦ Μετεώρου.

Προκαθεδουμένης τῆς ἡμέρης ταπεινότητος καὶ τῶν τιμιωτάτων αὐτῆς κληρικῶν, ἐζητήσθη λόγος κοινωφελῆς παρὰ τῶν τιμιωτάτων ιερομονάχων καὶ μοναχῶν τῶν ἐν τῇ σκήτῃ ἡμῶν εἰρισκομένων—φάσκοντες οὕτως.—Ἐπιεῖδη ἡ θεία γραφὴ διδάσκει ἡμᾶς λέγουσα, «ἐπερωτήσον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἐροῦσί σοι», τούτου χάριν θέλομεν μαθεῖν καὶ αὐτοῖς περὶ τῆς σκήτεως ἡμῶν, θέντεν δὴ ἡρεστο, καὶ πῶς διῆγεν, καὶ ποίας καταστάσεως ἔτυχεν, δομίως καὶ τὸ συμβὸν αὐτῆς γοῦν καὶ πῶς ἀκαταστασίας πάσης πεπλήρωται. Καὶ δὴ ἀναπτύξαντες καὶ τὰ βασιλόγραφα ἡμῶν συνοδικά τε καὶ ἀρχιερατικά, πολλά τε ὄντα καὶ ἀξιόλογα, ἀλλὰ τε καὶ τὰ ἐν τοῖς γωνίοις ἡμῶν σημειούμενα, καὶ τὰ ἐν ταῖς ἀγίαις εἰκόσιν, ἀμά δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τῶν τιμιῶν γερόντων παρτυρίας, σαρῶς τὰς ἀποδείξεις παρεδώκαμεν.

"Η ἀγιωτάτη ἡμῶν αὕτη ἐπισκοπὴ κατεῖχε μὲν ἀνέκαθεν καὶ ἡ ἀρχῆς τὰ προνόμια τῆς Σκήτεως καθὼς καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῆς διαταχθέντα σιν. Οἱ δὲ ναὸς τῆς Ἄπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπονομαζούμενης Δουπιζάνου εἰς κεφαλὴν τῆς Σκήτεως προετείμητο, ὡς πρώτατα ἀνέγη καὶ τὰ περὶ αὐτὴν μονούρια, ἀ μὲν εἰς καταφυγὴν, ἀ δὲ εἰς συναπτισμόν. Ἐπεὶ αὐτὴν εἰς τὴν γῆν καὶ πρὸς τὰς ρίζας τῶν Μετεώρων λίθων ἀνάκειται. Τοῦ καὶροῦ δοθέντος, εἱρέθη τὶς ἀγήροι θεοφύλακες καὶ ἀνήγειρεν ἐν τοῖς περὶ αὐτὰ σπηλαῖσις ναοὺς τέσσαρας, πρὸς συναπτισμὸν καὶ βοήθειαν αὐτῷ καὶ πάσης τῆς Σκήτεως, κατὰ τὸ γεραμμένον «ἀδελφὸς ὑπὲρ ἀδελφοῦ βοηθούμενος». Πολλοῖς ὄντος τοῦ φόρου ἀπὸ τοὺς ληστάς, κατ' ἀλήθειαν, γράψας οὕτως, μετὰ τὴν κτῆσιν καὶ ἀπαρτισμὸν τῶν θείων ναῶν εἰς τὸ ἔτος τῆς ζωγραφίας: «Ἀνηγέρθη ἐκ βάθων καὶ ἀνιστορήθη διὰ συνδρομῆς κόπων καὶ ἔξδων τοῦ τιμιωτοῦ τάπτου ἐν ιερούνοντος κύρῳ Νείλου, καθηγουμένου τῆς σεβασμάτος καὶ ιερῆς μονῆς τῆς Ἄπεραγίας Θεοτόκου τῆς Δουπιζάνης, τοῦ καὶ πρώτου τῆς Σκήτεως τῶν Σταγῶν, βασιλεύοντος τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ παντευτυχεστάτου δεπότου ἡμῶν κυροῦ Συμεὼν τοῦ Παλαιολόγου τοῦ Ούρδου ἐν Τρίκκῃ, ἐπισκοπεύοντος δὲ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ιερούνοντος κύρῳ Βησσαρίωνος Σταγῶν, ἐπὶ τοῦ Ετούς, Σωος».

Μετὰ τὴν τούτου ἀγίαν ἔξλευσιν, ἔγένετο ἔτερος ὄντωματι κύρῳ Νεόφυτος, δὲν ἔγγραφως εὑρούμεν ἐν τῷ συνοδικῷ γράμματι τῆς μεγάλης Πόρτας.

«Νεόφυτος ιερούνοντος καὶ καθηγούμενος Δουπιζάνης καὶ πρώτος τῆς Σκήτεως Σταγῶν». Κάλεσες εὔρομεν καὶ τὸν προστηγορίαν τοῦ Μετεώρου, ὅτι ἡγούμενον οὐδέποτε ὄντος οὐδέποτε ὄντος οὐδέποτε τῆς θρησκείας, τὴν θρησκείαν, τὴν γλώσσαν καὶ τὸν ἐθνισμὸν τοῦ τιμιωτοῦ τάπτου ἐν ιερούνοντος κύρῳ Νείλου, καθηγουμένου τῆς σεβασμάτος καὶ ιερῆς μονῆς τῆς Τερραγίας Θεοτόκου τῆς Δουπιζάνης, τοῦ καὶ πρώτου τῆς Σκήτεως τῶν Σταγῶν, πατήρ τοῦ Μετεώρου, καθάπερ καὶ ἀλλαχοῦ εὑρηται: πατὴρ τοῦ Μετεώρου καὶ οὐκ ἄλλως.

Τοῦτον τοῦ πρώτου τελειωθέντος ἐν Κυρίῳ, ἀλλος διάδοχος τοῦτον ἔγένετο Νίφων δύναμιτι, καὶ οὕτῳ κατὰ διαδοχὴν τῶν τῆς Δουπιζάνης πρώτων, ἔφθασεν ἡ τάξις αὐτὴν μέχρι τῶν εὐρωπαϊκῶν τιμιών την εἰρισκομένων τοῦ Ακακίου. Τὸν ἡγούμενον τῆς σεβασμάτος μονῆς τοῦ Παντοκράτορος τῆς ἐν τῷ λειθώ τῆς Δουπιζάνης τὸν πληστὸν ταῦτης, καὶ πρώτον ὄντα καὶ ὄνομαζόμενον τῆς Σκήτεως Σταγῶν ἀνεργόμενον μετὰ βαστηρίας εἰς ἀπαντα τὰ μονούρια τοῦ τε Μετεώρου καὶ ὅλης τῆς Σκήτεως, διέποντα αὐτὰ καὶ διατάσσοντα, καὶ